

17 червня – Всесвітній день боротьби з опустелюванням та посухами

17 червня 1994 року була прийнята Конвенція ООН про боротьбу з опустелюванням. Цей день міжнародна спільнота відзначає, як Всесвітній день боротьби з опустелюванням. Україна приєдналася до Конвенції в 2002 році згідно із Законом України від 04 липня 2002 року №61-IV. В рамках Конвенції, опустелювання розглядається не як процес утворення пустель, а як будь-яка деградація земель під впливом природних чи антропогенних чинників. Саме тому, сторонами Конвенції на сьогодні є 193 країни світу.

Всесвітній день боротьби з опустелюванням і засухою покликаний звернути увагу людей на необхідність міжнародного співробітництва для ефективної боротьби з опустелюванням і засухою в природі. Питання охорони земель в умовах загострення екологічної ситуації в Україні має стати одним з найважливіших напрямків державної політики, оскільки поліпшення стану землі відкриває значні резерви збільшення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції і забезпечує суттєве оздоровлення екологічних умов життя людини.

Опустелювання – це деградація засушливих ґрунтів, через яку гинуть родючі землі, пасовища та ліси. На сьогодні воно є однією з найбільш глобальних економічних проблем світу в цілому та України зокрема. Причиною жакливої деградації земель є надмірна неправильна експлуатація ґрунтів, нераціональна вирубка лісів тощо.

За даними наукових досліджень, сучасний стан земельних ресурсів і ґрунтового покриву свідчить про агроекологічну незбалансованість структури земельних угідь. У зв'язку з таким станом ґрунтів виникла необхідність вжиття відповідних заходів, одним з яких є еколого-ландшафтна спрямованість землеустрою і системи землеробства, яка передбачає ряд напрямків:

- виведення деградованих земель зі складу ріллі;
- залуження деградованих земель;
- створення захисних лісових насаджень;
- формування ґрунтозахисної структури агроландшафтів (захисні лісонасадження, гідротехнічні споруди, залуження).

Проблема охорони ґрунтів від негативних процесів стає все більш актуальною.

За даними Головного управління Держгеокадастру у Закарпатській області станом на 01.01.2015 року в області загальна площа земель, що потребують консервації, по області складає 82,47 тис. га (14,27 тис. га – деградовані, 68,2 тис. га – малопродуктивні), 286,2 га малопродуктивних земель – поліпшенню. Загальна площа порушених земель по області складає 1,003 тис. гектарів.

Одним з пріоритетних напрямків в охороні ґрунтів від ерозії та деградації є формування національної екомережі, яка утворюється з метою поліпшення умов для формування і відновлення довкілля та збереження ландшафтного біорізноманіття.

На території області налічується 457 об'єктів природно-заповідного фонду державного та місцевого значення, які розташовані на площі 177,422 тис. га.

Із загальної кількості об'єктів природно-заповідного фонду 34 об'єкти є загальнодержавного значення загальною площею 158,956 тис. га, з яких включені до складу територій природно-заповідного фонду 97,071 тис. га із вилученням у попередніх землекористувачів та 61,885 тис. га – без вилучення.

Із загальної кількості об'єктів природно-заповідного фонду 423 об'єкти є об'єктами природно-заповідного фонду місцевого значення загальною площею 184,466 тис. га, з яких включені до складу територій природно-заповідного фонду 7,041 тис. га із вилученням у попередніх землекористувачів та 11,425 тис. га – без вилучення.

Ліси є «легенями» нашої планети, значне збільшення лісів - це і є головний інструмент у боротьбі з опустелюванням. За даними державного земельного кадастру на сьогодні площа лісів і лісовкритих земель Закарпатської області становить 723,9,9 тис. га, лісистість області становить 56,8 %. Для підвищення лісистості необхідно збільшити обсяги висадки лісів на всіх придатних для цього землях.

Проведення єдиної політики щодо раціонального використання та охорони земель, координація діяльності відомств, підприємств, установ та організацій з питань охорони земель, принципова позиція в питаннях збереження земель природно-заповідного фонду, земель лісового фонду, земель водного фонду та інших земель природоохоронного призначення, цінних природних степових комплексів, які мають відношення до формування екомережі дозволить вживати дієві заходи щодо забезпечення збереження та невиснажливого використання земель.